

Talan väckt den 21 december 2011 — Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd

(Mål C-658/11)

(2012/C 58/08)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europaparlamentet (ombud: R. Passos, A. Caiola och M. Allik)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara rådets beslut 2011/640/Gusp av den 12 juli 2011 om undertecknande och ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Mauritius om villkoren för att överföra misstänkta pirater och egendom som i detta sammanhang har beslagtogs av den EU-ledda marina styrkan till Republiken Mauritius och om villkoren för misstänkta pirater efter en sådan överföring⁽¹⁾,
- förordna om att rättsverkningarna av rådets beslut 2011/640/Gusp av den 12 juli 2011 ska bestå fram till dess att det ersätts,
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Europaparlamentet anser att rådets beslut 2011/640/Gusp av den 12 juli 2011 om undertecknande och ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Mauritius om villkoren för att överföra misstänkta pirater och egendom som i detta sammanhang har beslagtogs av den EU-ledda marina styrkan till Republiken Mauritius och om villkoren för misstänkta pirater efter en sådan överföring, är ogiltigt därför att det inte uteslutande rör den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, såsom uttryckligen anges enligt artikel 218.6 andra stycket FEUF.

Europaparlamentet anser att avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Mauritius även handlar om rättsligt samarbete på det straffrättsliga området, polissamarbete och utvecklings-samarbete som omfattar sådana områden där det ordinarie lags-tiftningsförfarandet är tillämpligt.

Därför borde avtalet ha ingåtts först efter att Europaparlamentet lämnat sitt godkännande enligt artikel 218.6 a v FEUF.

Således har rådet åsidosatt fördragen genom att inte välja den korrekta rättsliga grunden för avtalets ingående.

Vidare finner Europaparlamentet att rådet har åsidosatt artikel 218.10 FEUF eftersom det inte fullständigt och omedelbart in-formerade parlamentet i alla skeden av framförförhandlingen och ingåendet av avtalet.

Om domstolen ogiltigförklarar beslutet yrkar Europaparlamentet dock att domstolen ska förordna om att rättsverkningarna av det angripna beslutet ska bestå, i enlighet med artikel 264 andra stycket FEUF, fram till dess att det ersätts.

⁽¹⁾ EUT L 254, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 3 januari 2012 — P Oy

(Mål C-6/12)

(2012/C 58/09)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: P Oy

Övriga parter i målet: Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt

Tolkningsfrågor

1. Ska selektivitetsförutsättningen i artikel 107.1 FEUF tolkas så, att en medlemsstat inte i ett sådant tillståndsförfarande som det som anges i artikel 122 § 3 mom. i inkomstskattelagen kan ge en skattskyldig person rätt att trots ägarväxling dra av förluster utan att medlemsstaten följer det förfarande som avses i artikel 108.3 sista meningen FEUF?
2. Ska man vid tolkningen av denna selektivitetsförutsättning särskilt när det gäller att definiera referensgruppen beakta att huvudregeln enligt 117 och 119 §§ i inkomstskattelagen är att ett bolag får dra av fastställda förluster, eller är det bestämmelserna om ägarväxlingssituationer som ska tillmätas betydelse?
3. Om selektivitetskriteriet i artikel 107 FEUF i princip anses vara uppfyllt, kan då ett sådant system som det som framgår av 122 § 3 mom. i inkomstskattelagen anses vara befogat av det skälet att det är fråga om en mekanism som utgör en del av skattesystemets natur, och som är nödvändig för att till exempel förhindra skatteundandragande?
4. Vilken betydelse ska myndigheternas utrymme för skönsmässig bedömning tillmätas vid bedömningen av huruvida ett giltigt skäl föreligger och av huruvida det rör sig om en mekanism som utgör en del av skattesystemets natur? Krävs det för den mekanism som utgör en del av skattesystemet att den som tillämpar bestämmelsen inte har något utrymme för skönsmässig bedömning och att villkoren för att tillämpa undantaget nog definieras i lagen?